

JOUKK
JULKAI

426781 000 000 000251
HUUHTANEN REIJO

PALLASTUNTURINKJ 5B7
01280 VANTAA

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY

N:o 4 HEINÄKUUN 1985

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.

Moottoripyöräkerho 69 ry:n sääntömääräinen

vuosikokous

14.09.1985 alkaen klo 16.00

Kokouspaikka on SLEY:n leirikeskus Lohtajan Ohtakarissa. Lohtaja sijaitsee n. 30 km Kokkolasta pohjoiseen. Kokouspaikalle opasteet valtatieltä n:o 8.

Ennen kokouksen alkua, klo 14.00 – 15.30 välisenä aikana on leirikeskuksessa tilaisuus kohtuuhintaiseen ruokailuun.

Pitkämatalalaisilla on mahdollisuus yöpyä la-su välinen yö leirintämökeissä hintaan 30 mk/hlö. Vuodepaikkoja on 60 kpl. Varaukset Hannu Impolalta tai kasööritiltä lauantaina Ohtakarissa. Paikallaoleville tarjoaa kerho lauantai-iltana saunomiset.

Kokouksen esityslista on toisaalla tässä lehdessä.

Ja perinteisesti kerho tarjoaa kokousväelle kahvit.

TAVATAAN SYKSYLLÄ OHTAKARISSA. TERVETULOA!

N:o 4 heinäkuu 1985. 16. vuosikerta.

Ilmestyy: tammi-, maaliskuu-, touko-, heinä-, syys- ja marraskuussa.

Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.

Jaetaan ilmaiseksi kaikille Moottoripyöräkerho 69 r.y.:n jäsenille.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.:n hallitus

Puheenjohtaja

Jaakko Laurila
Lentäjätie 3 F 34
03100 Nummela
Puh. t. 90-537011
k. 913-21723

Varapuheenjohtaja

Matti Lehto
Välimäenkatu 13 A 14
37100 Nokia

Sihteri Jäsenasiat

Hanna Kinnunen
Koudantie 15 B
00760 Helsinki
Puh. 90-381373

Kassanhoitaja Merkit

Pekka Voutilainen
Palovartijantie 6 A 5
45100 Kouvola 10
Puh. 951-11104 ilt.

Kerhoisäntä

Pertti Saarenheimo
Ruskeamäki
35100 Orivesi as.
Puh. 935-57245 ilt.

Varajäsenet

Guy Wikström (NMR)
Virkatie 2
01510 Vantaa 51

Keijo Lumme (EAK)

Paronintie 1 B 14,
31600 Jokioinen
Aki Oura
Viipurink. 7 C 30
00510 HKI 51

Jouni Valkeejärvi

Satamatie 1
35700 Vilppula

Päätoimittaja

Aimo Turunen
Tornipolku 11 A 28
06400 Porvoo 40
Puh. 915-155 588

Toimittajat

Eero Mikkola
36160 Siitama
Taavi Hiltunen
Keskustie 52 B 5
35300 Orivesi

Jussi Pursiainen
Paaroori
28680 Pori 68

Kerhon postisiirtotili

numero on KO 426 781-0

Pankki:

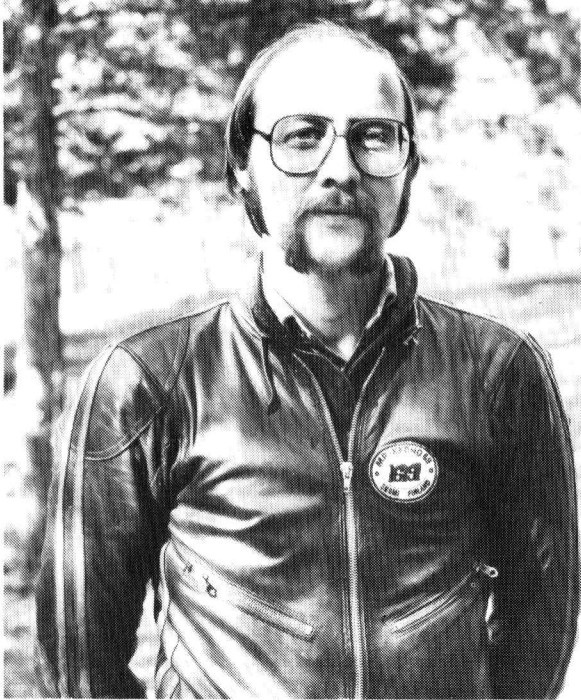
SYP Kouvola Kauppatori
Tili n:o 233221-323

Porvoo 1985 — Oy Uusimaa

Motoristin

seuraava, syyskuun numero ilmestyy lokakuun loppupuoliskolla. Kyseiseen numeroon tarkoitettun aineiston tulee olla toimittajalla 26.09.1985 mennessä.

Puheenjohtajan palsta

vaikeuksien kautta voittoon

19. Kontioralli rallatettiin kansainvälisissä tunnelmissa Angelissa. Uskollisia Kontionkävijöitä oli tälläkin kertaa

hieman yli tuhat henkilöä, joista useimmat tunsivat aitoa Kontiohenkeä aidon askeettisessa ympäristössä. Vierestä seuranneena voin sanoa, että tänä vuonna järjestelytoimikunnan viimeiset metrit ennen H-hetkeä olivat poikkeuksellisen vaikeat. Suurimman ongelman, eli kontrollista perille johtaneen tietyöosuuden saaminen siedettävään ajokuntoon vaati sellaisia diplomaattisia taitoja, että valtakunnansovittelijakin olisi kalvennut. Tiemestari teetti miehillään pari pyöreää vuorokautta lanaus-, kastelu-, suolaus- ja jyräystöitä siten, että jyräystä suoritettiin vielä ensimmäisten pyörien saapuessa. Tulos muistutti asfalttia verrattuna siihen mitä se oli päivää paria aikaisemmin. Se oli mahdoton.

PuuCee -operaatio otti myös koville lappalaisten erilaisista kiirekäsitksistä johtuen. Mutta kun hätä oli suurin, olivat pömpelitkin pystyssä. Miksiköhän joidenkin öykkäreitten piti heti sotkea ne pestävään kuntoon?

Saunaan lyötiin viimeisiä nauvoja kiukaan kuumetessa, mutta sekin ehti valmiiksi varsinaiseen sesonkiin. Miksiköhän kiukaalle piti heittää niin älyttömästi vettä, ettei se ehtinyt lämmitä? Kylmänä käyvä kiuas nokesi piippunsa tukkoon lyhyessä ajassa.

Järjestelytoimikunta tekee aina suuren työn. Se neuvottelee, tinkii, valvoo turvallisuutta ja öitä, järjestää ohjelmaa ja lapioi paskaa. Ilman tätä vapaaehtoista porukkaa ei ole Kontiota. Kun sitten itse saavumme valmiiseen pöytään, ja sanomme, että mikään ei pelaa. Että emme olisi tulleet tänne, jos olisimme tienneet millaista tietä tänne on. Että huusit on paskassa ja sauna on kylmä. Ja usein juuri itse ajattele mattomuudella aiheutamme näitä haittoja itsellemme.

Kun vielä etukäteen on ilmoitettu kyseessä olevan niukasti palveluja tarjoavan korpikontion, niin onkin aika hypätä järjestelytoimikunnan housuihin, ja katsella tätä touhua siitä pers-

pektiivistä. Eikö vaan tuntuisikin siltä, kuin koko tuhatpäiselle laumalle tehdyt järjestelyt olisivat kaikki epäonnistuneet. "Ja saa olla viimeinen Kontio, joka järjestetään" -mieliala valtaa talkooväen, motivaatio katoaa. Aiheetonta kritiikkiä ja hiustenhalkomista on näissä hommissa syytä välttää, jos halutaan jatkuvuutta.

No, suurin osa kuitenkin oli varsin tyytyväisiä tähän erähenkiseen tapahutumaan, ja se on pääasia. Omasta mielestäni olimme astetta lähempänä sitä atmosfääriä, joka jokaisessa Kontiossa tulisi aistia, ja johon jatkossakin tulee pyrkiä.

Kiitos järjestäjille!

Moottoripyöräilijän suojapuvun standardisointi

Liikenneturvan ehdotuksesta Suomen Standardisoimisliitto kutsui koolle 17.6.-85 kokouksen, jossa pohdittiin tiettyjen turvanormien asettamisen tarpeellisuutta motoristien suojapuvulle. Kokous totesi yksimielisesti asian tärkeyden, ja työryhmälle jaettiin jatkokäsittelyn pohjaksi Ruotsissa voimassa oleva tyyppihyväksyntäsäännöstö. Työryhmä kokoontuu seuraavan kerran elokuussa.

Kokoukseen oli kusuttu edustajat seuraavista järjestöistä: Liikenneturva, Liikennevakuutusyhdistys, MP-69, Sinisalo Oy, Suomen Moottoriliitto ry, Touring Finlandia, VTT/Kemian laboratorio, Suomen Standardisoimisliitto.

MP-69:ä edustavat jatkossa Guy Wikström ja Jaakko Laurila.

Pohjoismaisen Moottoripyöräneuvoston kokous 20.4.1985

Pohjoismaisen Moottoripyöräneuvoston (NMR) kevätkokouksen isännöintivuorossa oli MP-69 ja kokous pidettiin Helsingissä. Kokouksen tyylikkäistä järjestelyistä huolehtivat Guy ja Ina Wikström.

Tanskaa (DMC) edustivat Per Bögh Trab ja Henrik Markamp, Ruotsia (SMC) Tore Ternell, Norjaa (NMCU) Ivar Dammen ja Suomea (MP-69) Jan-Anders Söderholm, Guy Vikström ja Jaakko Laurila.

Kokouksessa käsiteltiin varsin kattavasti moottoripyöräilyn nykytilaa Pohjoismaissa huomioiden mm. kussakin maassa vallitsevat verotukselliset, lainsäädännölliset, vakuutuskäytäntöä koskevat ja turvallisuutta lisäävät tekijät. Seuraavana lyhyt katsaus kunkin maan tilanteesta tällä hetkellä:

Tanskan DMC käsittää 174 kerhoa ja jäseniä on yhteensä n. 2 000. Nyt vain kerhot voivat liittyä DMC:hen, mutta yksittäisjäsenen liittymisoikeutta valmistellaan. Jäsenhankinta on aktiivista, ja sitä tehdään mainoskampanjoilla ja esitejakelulla.

Eduskunta on hylännyt nopeusrajoitusten nostamishetokuksen, ja rajoitukset jäävät ennalleen - 100 km/h moottoriteillä ja 50 km/h taajamissa.

Tanskassa on Suomen EAK:ta vastaavat kurssit jaettuina kahteen erilliseen kurssiin: ns. jarrutuskurssi ja ajokurssi. Jarrutuskurssi on ollut suosittu, ja sen on käynyt n. 800 pyöräilijää.

Varsinainen ajokurssi ei ole saavuttanut yhtä suurta suosiota. Tyypillinen kurssille osallistuja on n. 3-4 vuoden ajokokemuksen omaava matkapyöräilijä.

Vakuutusyhtiöt eivät ole osoittaneet halukkuutta tulla vakuutusmaksuissa kurssin käyneitä vastaan.

Moottoripyöräonnettomuudet ovat olleet lievässä nousussa.

Norjan NMCU:n jäsenmäärä on nyt n. 3 500, ja uusia jäseniä hankitaan voimakkaasti. NMCU:n hallituksen edustaja on paikalla jokaisessa kokoontumisajossa helpottamassa jäseneksi ilmoittautumista, ja NMCU:n kahtatoista piiriedustajaa on aktivoitu jäsenhankintatyöhön. Kerhon tiedotuskanavana on 6 kertaa vuodessa ilmestyvä oma lehti.

Norjan liikenneministeriö on ehdottanut seuraavaa ikään sidottua tilavuusluokittelua:

- ns. mopedi-ikä kestäisi 18-vuotiaaksi
- 18-23-vuotias saisi ajaa enint. 200cc 1 syl. ilman turboa
- 23-26-vuotias saisi ajaa kaikkia pyöriä, mutta tämä aika olisi koeaikaa, ja tänä aikana tapahtuneiden mahdollisten "töppäysten" perusteella päätettäisiin, saako kyseinen henkilö lainkaan "raskasta" korttia
- 26 vuotiaana saisi koeajasta selvinnyt "raskaan" kortin.

Nytemmin Norjan liikenne-

ministeriöllä ottaa taas jalat maahan, ja e.m. ehdotus on vedetty takaisin, ja luokitusta suunnitellaan uudelta pohjalta, johon myös NMCU on tehnyt ehdotelmansa.

Vakuutusyhtiö Samvirke antaa NMCU:n jäsenille 35 % alennuksen kaikista vakuutusmuodoista. Lisäksi myönnetään 20 % alennus yli 24-vuotiaille motoristeille. Ja vielä 10 % lisäalennus hyväksytyä suojapukua käyttäville. Kaiken tämän edellytyksenä on, että vakuutukset ovat voimassa koko vuoden.

NMCU:n talous on vahvistunut valtion myöntämän avustuksen turvin. Tämä avustus käytetään pääasiassa julkaisutoiminnan kehittämiseen.

Ruotsin SMC:n jäsenmäärä on nyt n. 43 000 ja syksyyn mennessä sen uskotaan nousevan 47 000:een. SMC:hen kuuluu n. 400 kerhoa, mutta yksittäisjäseniä on kuitenkin n. 60 %.

Jäsenhankintaa pidetään tärkeänä, ja kampanjointi suunnataan kaikkiin alle 25-vuotiaisiin uuden ajokortin omistajiin.

Kampanjointi tapahtuu kerhojen, kerholehden, moottoripyörälehtien ja jäsenhankintaesitteen avulla.

Vakuutusyhtiöt Holmia, Trygghansa ja Folksam myöntävät SMC:n jäsenille 20 % alennuksen liikennevakuutusmaksuista. Tämä edellyttää hyväksytyä suojapuvun käyttöä. Vakuutusmaksujen rakennetta ollaan muuttamassa siten, että sesonkivaihtelut yhdessä bousjärjestelmän kanssa johtaisivat oikeudenmukaisempaan vakuutusmaksun muodostukseen.

Vakuutusmaksut nousivat tänä vuonna n. 20 %.

Moottoripyöräonnettomuudet laskivat -84,9,4 % aikaisempaan vuoteen verrattuna. Onnettomuuksien määräs-

tä 70 % oli sellaisia, joissa toisena osapuolena oli auto. Vastapuolena ollut autoilija oli keskimäärin 60-vuotias mieshenkilö.

Ruotsin TV lähettää kesän aikana useita 2-3 min. tietoisuuksia moottoripyöräilyä.

Myös Ruotsin hallitus suunnittelee erillistä raskaan moottoripyörän ajokorttia. SMC on ilmaissut voimakkaasti kielteisen kantansa tähän asiaan, ja painottaa sen sijaan koulutuksen merkitystä turvallisuustekijänä. Eduskunta käsittelee aihetta kesäkuussa.

Näin siis naapurimaissa ennen tämän sesongin alkua. Seuraava NMR:n kokous pidetään syyskuun lopulla, jolloin kuulemme uusimmat uutiset.

Myytävänä

HONDA CX 500 -79 aj. 14.000 km koneremontin jälkeen. Hinta 14.000 mk. Miel. viikonloppuisin puh. 937/40884.

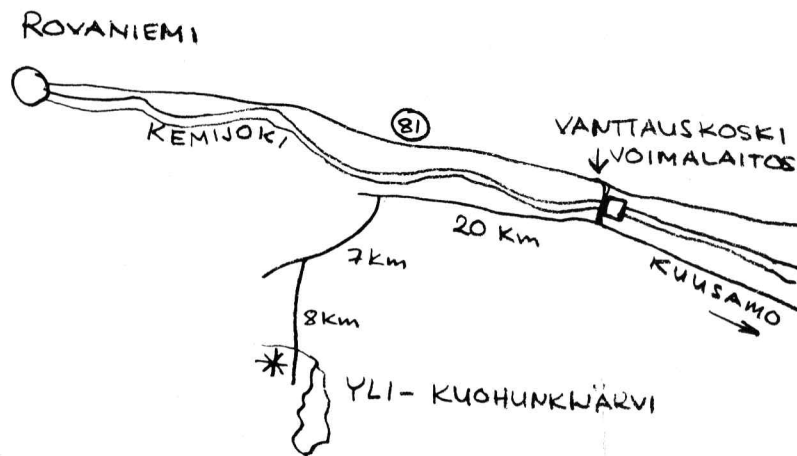
Vitsin palkka

Oli keskiyö ja talossa kaikki hiljaisena. Äkkiä ulko-ovelta kuului koputusta. Isäntä kohottaui sängystä. Pisti tohvelit jalkaansa ja köpötteli kohti ovea. Unenpöpperöisenä isäntä avasi oven. Tuiki tuntematon mies oli oven takana ja kysyi: "Tarvitaanko talossa halkoja?" Isäntä siihen äkeissään toikaisi: "Ei" ja pisti oven kiinni.

Seuraavana aamuna talon halkopino oli hävinnyt.

POHJOISEN PYSTYMETTÄ -85

21.-22.09.1985

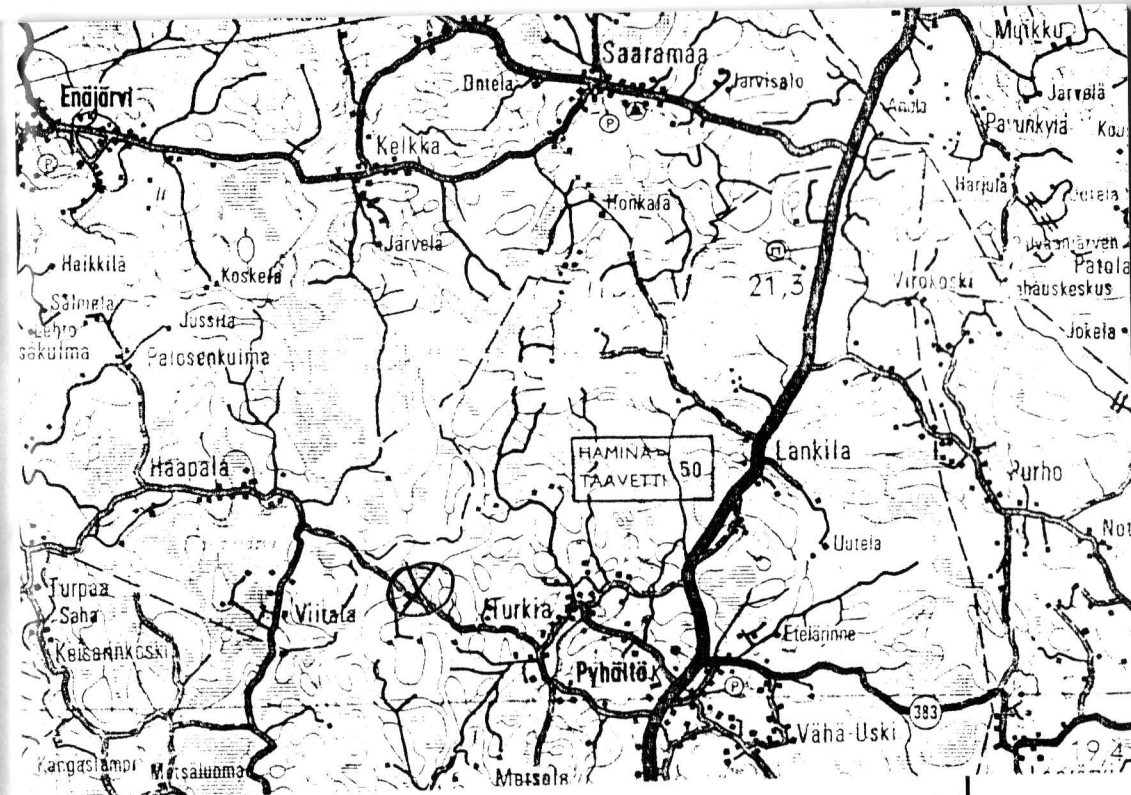
AJO-OHJE.

– Aja Rovaniemeltä Kuusamontietä n. 55 km. Käännä oikealle Vanttauskosken voimalaitoksen yli ja edelleen oikealle n. 20 km, josta vasemmalle Jokelaan. Edelleen n. 7 km, josta vasemmalle ja n. 8 km olet perillä. Opasteita loppumatkalla.

Leiripaikalta löytyy puolijoukkueteltoja, polttopuita, vesistö.

Lisätietoja: Jouni Tolkkinen. Puh. 960-60 568.

TERVETULOA!

PYSTYMETTÄ -85

26.-27.10.1985

Paikkana tällä kertaa Pyhällön takametsät, jotka sijaitsevat tien nro 61 länsipuolella suurinpiirtein Haminan ja Taavetin puolivälissä. Opasteet tieltä nro 61 Turkian tienhaarasta (tämä lähinnä katupyörillä saapuvia uhkarohkeita yksilöitä varten). Sensijaan sorapaanoja myöten syöksyileville rähjäpyöräilijöille on opasteet Haapala-Turkia tienhaarasta perille.

Tarjoilut ovat taatusti NOLLA ja polttopuut pitkin mettiä viskeltynä ja sopivasti kasteltuna. Jätä pyyhe ja uikkarit kotiin, sillä järvi ei ole rannassa ja joet kiertää paikan kaukaa. Tästä huolimatta keikka ei tule olemaan mikään kuiva keikka, siitä pitää Esteri huolen.

Tämän kaiken kurjuuden järjestää kuusysiläisiä varten PROTO-WAY K.C.Y.

PS. Jaska laulaa . . .

"Kylymää – kylymää"

25.-26.05. seitsemänsiin kevätajoihinsa valmistautuva Posio ja Himmerkin leirialue otti jo perjantai-iltana ensimmäiset Kemijärveltä tulevat motoristit talvisella koleudella vastaan. Hyvällä onnella pääsimme me kaksi ensimmäistä kemijärveläistä lumisateen alta sisälle. Lopuilla kahdella olikin sitten huonompi tuuri, kun toisen työvuoro loppui iltakymmeneltä ja toinen tuli suoraan kertausharjoituksista, eli matka meni lumihiualeiden hilpeästi leijuessa märkään maahan. Onneksi tiet eivät sentään jäätyneet. Taipaleella Kemijärvi – Posio oli kuitenkin paikkoja, joissa oli vahva talven tuntu kinoksiineen ja jäätyneine järvineen.

Baarin puolella saatuamme ensimmäiset kahvikupilliset sisuksiimme, ojensi leirialueen hoitaja Paavo Latvala, edes kysymättä, mökin n:o 14 avaimen, sanoen: "ainahan te siellä olette olleet". Ja näinhän se oli, vuosien varrella mökki n:o 14 oli muodostunut oikein kemijärveläisten kantapaikaksi, jota sitten tilan salliessa aina täydennettiin ivalolaisilla ja oululaisilla motoristeilla.

Tiesimme "pääjehu" Jussi Roineen aikovan tulla myös jo perjantai-iltana vaimoineen. Siinä baarin puolella odotellessamme kello alkoi olla jo aika paljon, ja aloimme hieman huolestua.

Jussin tarkoitus oli lähteä liikkeelle heti työpäivän jälkeen, ja laskimme että heidän pitäisi jo olla täällä. Siinä jo ehti tulla mieleen, että oliko sää pelottanut Jussia. Mutta mitä vielä, jonkin ajan päästä kuului pihalta yksinäisen pyörän ääni. Siinä he tulivat vihdoin. Karisteltuaan jäät kengistään, kertoi Jussi Oulussa jo sadelleen lunta jota sitten oli jatkunut koko matkan. Lämmittelytaukoja oli täytynyt pitää välillä. Matkaanlähtökin oli hieman viivästynyt, muuten reissu oli mennyt suuremmitta ongelmitta.

Ikinä ei Posion Himmerkissä aikaisemmin ollut niin korkeita nietoksia kuin nyt, mutta olihan talvikin ollut poikkeuksellisen ankara. Me kemijärveläiset taiteilimme kuitenkin ajokkimme korkealla töyräällä olevan mökin n:o 14 eteen. Sähkölämmitys on hieno asia ja mökki oli mukavan lämmin. Koska kevätajo muuten virallisesti on vain lauantain ja sunnuntain, maksoimme tietysti tästä "ylimääräisestä" yöstä erikseen. Hinta sinänsä oli erittäin kohtuullinen.

Yöllä oli jossain vaiheessa melkein päliin kuuma, varsinkin mökin yläparvella, mutta vielä kuuden kieppeillä aamulla näytti pyörän lämpömittari seitsemää pakkasastetta! Ajopelit olivat saaneet kauniin lumihunnun ylleen.

Lauantaina vasta puolen päivän jälkeen rupesi tulemaan lisää porukkaa. Kukaan ei valitellut säätä, pääsihän sitä nyt ensimmäistä kertaa talven jälkeen tapaamaan motoristitovereita oikeassa elementissään. Turkis- ym. haalareiden alta paljastui iloisia ilmeitä: "tulithan sinäkin". Vaikeatahan Himmerkistä poissa on pysyä, kun siellä kerran on käynyt.

Lauantai-ilta meni saunoessa ja kuulumisia kertoessa. Oli myös erikoislaatuinen kokemus paistaa makkaraa nuotiossa, nimittäin lumisateessa. A-oikeudet vasta saanut leirialueen baari houkutteli paikallista väestöä vierailemaan paikalla. Tästähän eräät motoristit eivät oikein pitäneet, mutta erittäin fikusti käyttäytyneet kyläläiset eivät aiheuttaneet mitään ongelmia. Heille puolestaan motoristit varmaan toivat mukavaa lisäväriä muutoin tavalliseen lauantai-iltaan.

Pieni tappeluunpoikanen syntyi yön myöhäisinä tunteina parin kittiläläismotoristin kimpaannuttua toisiinsa. Kyseessä ei ollut klassinen: onko kardaanin parempi kuin ketju -asetelma, vaan tytöt! Ei siinä kauan mennyt, kun rauha oli jälleen maassa ja asiat kunnossa.

Naispuolisten osanottajien iloksi oli paikalle hankittu lokari-auto. Mutkikas rata olikin valmiina. Edellisestä vuodesta viisastuneena, oli Latvalan Paavo hankkinut astetta järeämmän auton. Nimittäin viime vuonna "mäkyttelivät" tytöt autolla puihin niin reippaasti, että ohjaukset muuttuivat vallan merkittäviksi toisen etupyörän sojottaessa aivan muualle kuin kaverinsa! Tämänvuotinen auto kulki taas reippaasti ja kestäikin paremmin – ja olihan siinä myös turvakaari.

Sunnuntaiaamun valjetessa pyörien päällä oli taas lunta. Tokihan se sitten

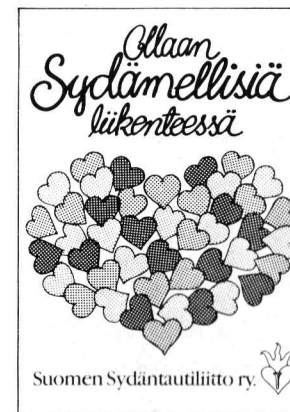
suli päivän edetessä. Aamupalalta ei passannut myöhästyä, kuuluihan se osallistumismaksuun. Joillekin ylönousu tuotti suunnattomia ponnistuksia, joten eräs kemijärveläinen kannettiin makuupussissaan raikkaaseen luontoon heräämään.

Pitkämatalaiset lähtivät melko varhain kotia kohti. Osoittaa melkoista asianharrastusta tulla esim. Kuopiostaikin Posiolle. "Fresh Car"-kampanjaan kuuluva puhalluskoe kuulemma odotelti jossain kotimatkalaisia. Varmasti kaikki läpäisivät "testin" kunnialla.

Me kemijärveläiset saimme ajaa kotiin pienessä tihkusateessa – niin kuin muistini mukaan jokaikinen kerta aikaisemminkin. Mooseksen kurun nopeasti toistuvissa mutkissa sai sentään nauttia pyörän kaarreominaisuuksista. Tämä -85 Posion kevätajo oli taas ainutkertainen kokemus, eli niin kuin Roineen Jussi sanoi: "tulihan pidettyä kevätajot ja talviralli samalla kertaa".

Niin, ja naismotoristien määrä oli kasvanut taas ainakin yhdellä ... jippii!

Muisteli Kemijärven Jaska

Maailman pohjoisin moottoripyörä- ralli

Kontioralli/M 1985

5.-7.7.1985

Inarin Angelin kylässä

Johannes Nuorgamin leirintäalueella:

Osanottajia 1063, joista ulkolaisia n. 50.

Järjestäjänä Pirkanmaan matkamotoristit, Klaukkalan matkamotoristit ja Jokioisten moottoripyöräilijät.

Rallin päävastaava "Koo-Hoo" Kari Hanski, yleismies kerhoisi Pertti Saarenheimo, porttivastaava Markku Saarimäki, toimistovastaava Minna Nyyby, saunamajuri Jari Koivula, joka paikan huoltomies putkimies Pekka Salmi, polttopuuhuolto suntio Ahti Niinen ja heidän mukanaan rallin huolto- ja valvontatehtävissä puolensataa vanhempaa ja nuorempaa motoristia.

Rallin kontrollin hoitivat Klaukkalan matkamotoristit Tuomas Toivosen johdolla.

Rallin tarramerkit ja opasteet teki "Siku" Sirkku Leinonen.

Rallimerkit ja -paidat ym. asiaan kuuluvan kaupitsivat Pekka Voutilainen, Päivi ja Hannu Impola ja Sanna Lantta.

Säiden haltija oli rallille suosiollinen ja hytysiä oli kohtuuden rajoissa.

Rallin järjestäjät lausuvat parhaat kiitokset avustajille ja tukijoille: Amer Plast K.y., Angelin rajavartiosto, Hämeen Autokoulu Oy, Printamo Ky, Inarin VPK:n Naiset, Timo Välisalo Ky.

Kiitokset Yleisradiolle ja toimittaja Kauko Kojoselle erinomaisesta matkamotorismin ja Kontiorallin esittelystä kaikelle kansalle "Tänään iltapäivällä" -lähetyksissä.

KONTIORALLI M/-85 ANGELISSA:

**NÄHTYÄ - KUULTUA -
KOETTUA - KOMMENTTEJA**

Korpi-Kontio: odotettu ja pelättykin

Pirkanmaalaiset sen tekivät kuten uhkasivatkin: korpi-Kontio Tulppio sai seuraajakseen Angelin korpikontion.

Viime vuosien Kontioralleissa suorite-
tuissa tiedusteluissa kaukaista korpial-
lia on toivottu vahvasti. Viime vuosina

onkin kokoonnuttu helppojen reittien
ja asfaltin tuntumaan. Palvelutasokin
on ollut melkoisen korkea, vaikei-
lämmintä suihkuvettä jatkuvasti ole-
riittänytään. Nyt oli vuorossa kokoon-
tuminen kaukana ja rajoitettujen pal-
veluiden merkeissä. Tiedettiin että mo-
nissa se synnyttäisi ihastusta, muuta-
missa myös vihastusta. Mutta kuten
sanaparressa sanotaan: vuorollansa
kutakin. Nyt oli "primitivistien" vuoto.
Se tiedettiin, että pitkä matka ja vai-
keammat olosuhteet karsisivat osanot-
tajia. Kun Kontio-ralli on kerhon ta-
loudessa merkittävä tekijä, kustannus-
puolta pyrittiin rajoittamaan. Makse-
tusta ohjelmasta luovuttiin ja valmiste-
lumatkoja rajoitettiin minimiin. Myös

sponsoreita etsittiin ja saatiin. 800 en-
nakkoilmoittautunutta ei hyvää netto-
tuottoa luvannut. Mutta saapuneita oli-
kin yli tuhat ja tarvikke kauppa ylitti
odotukset. Koettiin sekä odotetun kor-
pi-Kontion tunnelmat ja vaikeudetkin,
eikä järkytetty kerhon taloutta. Osan-
ottajajoukon runsaus puolestaan osoit-
ti, että Suomen matkamotoristit halua-
vat haasteita ja vastaavat niihin. Ei pe-
lätä räsitusta eikä kustannuksiakaan.
Monille Angelin korpi-Kontio oli kesän
vaihtoehto Pohjoiseen, vuoden pisin
matka jonka vuoksi tältä vuodelta jä-
tettiin Keski-Euroopan lenkit väliin.

Hämeen ja Pohjoisen hitaat asialla.

Hämäläisten laulussa lauletaan, että

Kontrolli on avattu ja jonoa on syntynyt.

jos-tai-kun toimeen tartutaan niin valmistaa tulee. Pirkanmaalaiset kun ovat pohjoishämäläisiä, hämäläisellä tyylillä Kontion valmistelujakin hoidettiin, ajoissa kyllä aloitettiin mutta liikoja jännittämättä hitaasti edistettiin. Kunnnes sitten Kontiorallin ajankohta oli niin lähellä, jossittelusta oli luovuttava ja toimeen tartuttava. Kun Pirkanmaa kaikilla aloilla on ehkä maan vähiten yhteistoimintaa harrastava maakunta, on kuusysinkin kantajoukko täällä vähäinen ja yhteistoiminta maakunnan eri osien kesken satunnaisen luonteista. Jotta puolensataa toimihenkilöä saataisiin kokoon, täydennystä tavoitettiin helpommin etelän puolesta, Jokioisista ja Klaukkalasta, ennestään tutuista porukoista. Riittävän moni sai järjestettyä lomansa tai ylimääräisiä vapaapäiviä, että tiistain-keskiviikon aikana "etujoukot" saattoivat suunnata Angeeliin. Kerhomme puheenjohtaja "körtötelä" tarvikelastin kanssa pakettiautolla, jonka Välisalo tätä tarkoitusta varten lainasi.

Inarin-Angelin soratiellä etujoukot sitten kokivat shokin. Viime talvena perussoritettu tienosuus oli pehmeää soraa ja pyöriä kiviä. Pääjärjestäjä "Koo-Hoo" riensi tiemestarin puheille: jotakin olisi tehtävä muuten edessä on katastrofi. Ja Inarin TVL alkoi toimia: kaksi vuorokautta tietä jyrättiin, kasteltiin ja suolattiin. Homma sinänsä olisi pitänyt tehdä tänä keväänä, mutta Pohjoisessa ei asioilla ole kovin kiire ennen kuin pakko on edessä. Kun sitten toimeen tartuttiin, tie saatiin sellaiseen kuntoon että se kesti tuhannen motoristin tulon ja rallin huoltoajon. Eräs paikallinen asukas kuiskasi toimitajan korvaan: oli hyvä että tulitte, muuten tiemme kunnostus olisi saattanut venyä ties kuinka pitkälle.

Perillä Angelissa järjestäjien etujoukko totesi, että hitaita ollaan sielläkin. Sauna ei vielä ollut sovitussa kylpykunnossa ja puu-reet olivat osina pihamaalla. Kun sitten isäntäväen ja järjestäjien yhteistoiminnalla toimeen tartuttiin, huoltorakenteetkin nousivat ja lopulla oli jo hoppuakin saada paikat kuntoon. Rallin avautuessa paljon oli valmista, mutta jotain vielä keskenkin. Mutta kyllähän se siitä selkiytyi, ja hommat sujuivat niin kuin kunnan rullissa pitääkin.

Kontrollin tunnelmia.

Kun me toimittajat Wolksilla saavuimme Inarin keskustaan klo 11 maisa, odotuspaikalla oli jo satakunta motoristia pyörineen ja suuren Kontio-torveruuden esimakua ilmassa. Tuttujen tapaamisen innostusta ja kertausta tulomatkan vaiheista. Kontrollin teltiltä miehitettiin vasta muutamaa minuuttia vaille keskipäivän ja samaan aikaan ilmestyi tienvarsiin Kontio-reitin opasteet. Turistibussista purkautui lauma ranskalaisia turisteja ja he varsin ihmettelivät, kun moottoripyörää tuli paikalle tien täydeltä. Viime Inarin Kontion isäntä Kekki oli nyt paikallisen Sokoksen palveluksessa ja järjestänyt motoristeille toimivan huollon kontrollin tuntumaan. Maan byrokraattiset säännöt kuitenkin estivät bensiinin myynnin yöaikaan muuten kuin seteliauto-omaatilla. Paluusununtain palveluun sensijaan oli parempi mahdollisuus.

Kontrollissa annettiin selkeä tieto, että edessä on 60 km sorataivalta, jolla on syytä tarkkuuteen ja varovaisuuteen. Monille lienee helpotus ettei sitä

Kun hätä oli suurin oli tartuttava vasaraan ja rakennettava ensin pömpelit.

reittiä olekaan sataa kilometriä, kuten Motoristissa "peleltiin".

Angelin tiellä ja varrella.

Alkumatka Kontioreitistä oli varsin laatusaa pintaa. Monilla tuntui olevan niin kiire, ettei näyttäviä maisemakohteita ehtinyt vilkaisemaankaan. Ja sitten oli tietyönalainen osuus, jonka aikana ei paljoa sivulleen voinut vilkuilakaan. Jos ei sitten pysähtynyt muutamien kiinnostavien kohteiden kohdalla. Me toimittajat maltoimme jo kuvamateriaalinkin saannin vuoksi. Voimme kiireisille kertoa, että reitin varrella

on mitä upeampi koski, sekä muutama metsäjärvi miltei koskemattomine rantametsineen. Mahtava jäkäläkangas tuskin keltään jäi huomaamatta. Laajoilla alueilla maan peittää valkea jäkälä ja harvassa ikimännikössä roikkuu aitoa tummanruskeaa naavaa. Näin aitona tällaista maastoa ei Suomessa enää ole montakaan kohdetta. Paikallista talouselämän puolta edustaa laaja poroerotusalue aitauksineen ja johdeaitoineen. Nykytekniikkaa edustaa uusi lossin korvaava silta, joka on taiten sijoitettu sopiva maastokohta valiten. Koko Angelin tien maastoon sijoituksen maisemaystävällisyyttä voi kiit-

Angelin tienvarren mahtavimpia näkymiä oli laaja jäkäläkangas, jonka ikimänninessä roikkuu aitoa naavaa.

tää. Jos Angeli olisi saanut tiensä hiukan aikaisemmin, se olisi suorasti ja rakennusjälkiä maisemoimatta väkisin maattu tähän niin alkuperäisen vaikuttavaan Lapin maastoon. Kuulu Tulpion tiehän oli esimerkki tällaisesta tienteosta, yhtä suoraa vaan. Kun aikanaan Angelin tie saa öljysoransa, se on mukava reitti harvinaisen aitoon perä-Lapin luontoon. Se varmasti antaa enemmän kiireettömälle kuin kiireiselle kulkijalle. Se on niitä teitä, joita kulkiessa pitäisi olla malttia myös pysähtyä. Tällä kertaa varmasti moni motoristi huokasi: pääsisipä tässä ehjänä perille, eipä tässä nyt maisemia ihailia.

Ensimmäisenä ulkolaisena odotteli Kontrollin avaamista Erich Hufnagel Münchenistä. Ensi kertaa Suomenmatka ulottui nyt Lappiin saakka.

Neljän rajan välissä.

Kontiorallin sisäänuloportti ei vuosien mittaan paljoakaan vaihtelee. Nyt kiinnitti huomiota korkeat verkkoaidat leirialueen ja tien varressa. Monikaan ei ehkä tietänyt, että tämä vankka aita on myös valtakuntien raja: pororaja Suomen ja Norjan välillä. Leirialueen perillä olevan joen keskellä on Suomen ja Norjan välinen varsinainen raja, pororaja on keskinäisellä sopimuksella Angelissa Suomen puolella. Kontioleirintä oli siis kahden rajan välissä. Lisärajoina oli toisella sivustalla Angelin

Angelin Huolinta ja Kuljetus toimii, eli Tampereen tuomiokirkon suntio Ahti Niininen ahkerana polttopuukuskina.

rajavartioston raja-aita ja toisella naapuritilan peltojen aita. Kontiota vietettiin siis neljän rajan välissä.

Joessa oleva raja on tällä kohdalla suljettu muilta ylittäjiltä kuin rajaluvan omaavilta paikkakunnan asukkailta. 800 suomenmarkkaa olisi ollut sakko luvattomasta vastarannalla käynnistä. Muutamilla saksalaisilla oli kova hinku lainata isäntäperheen veneitä joen ylitykseen. He eivät meinanneet millään uskoa, ettei veneenkäyttö kuulunut ralliväen oikeuksiin eikä myöskään käynti naapurin puolella. Naton rajaksikin jokea kutsutaan, joten sotilaalliselta kannalta katsoen saksimmiin vierailu siel-

lä lienee pienempi rikos kuin suomalaisten. Tiirailivat lauantai-illan tunnelmissa jotkut motoristit jos vaikka Reagani siellä vastarannalla vilaltaisi.

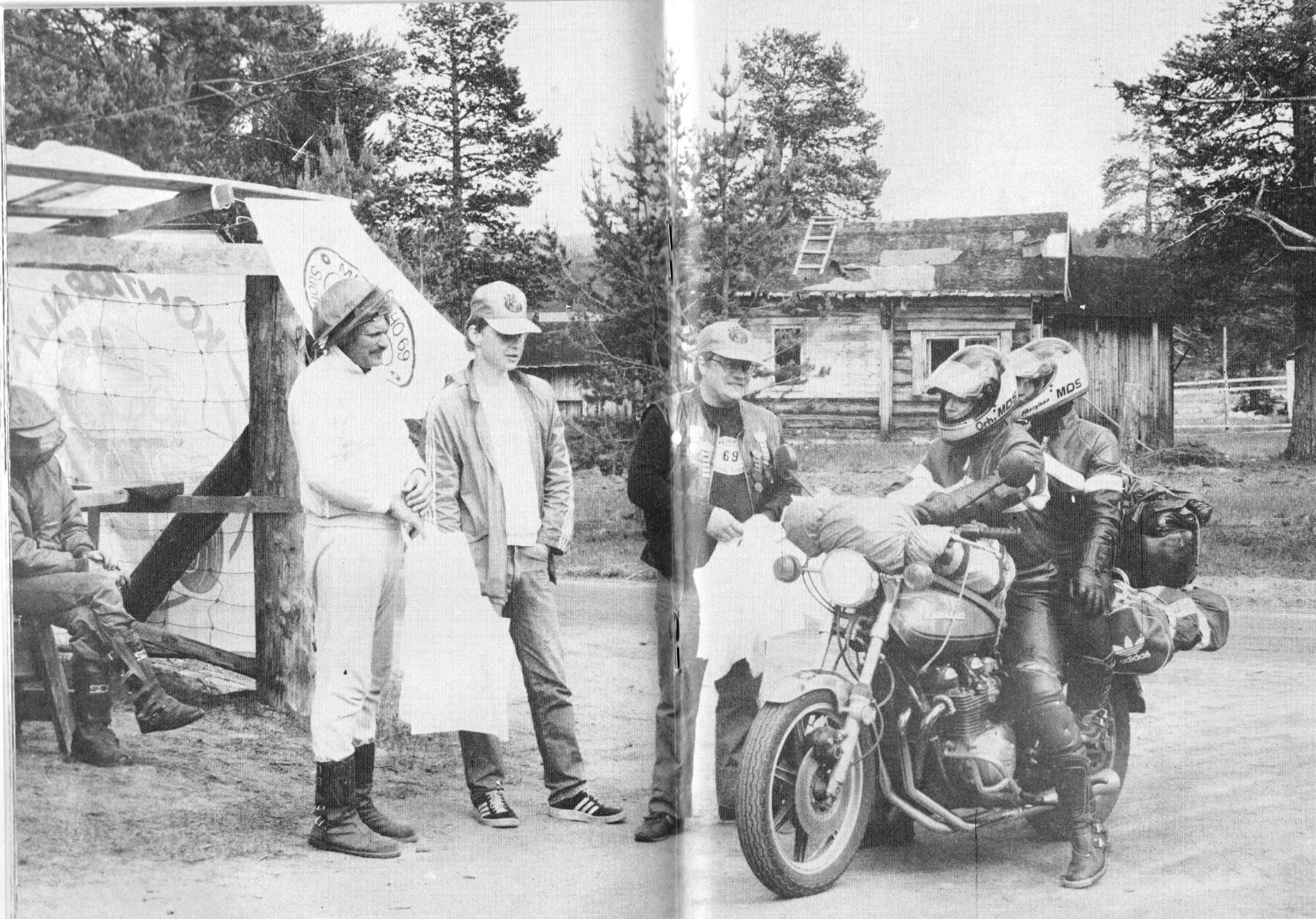
Leiritunnelmia.

Jotkut ensintulleista saivat "aitiopaiikat" teltoilleen rajajoen törmän päällä tai rinteellä. Oli komeaa näkymää ja vähemmän hyttysiä kuin metsäisellä tansanteella, jossa useimmat leiriintyivät. Tällä kertaa leirintä oli yhtenäisempi kuin vuosiin, mutta tilaa oli silti niin paljon ettei suljetun paikan hermostuneisuutta päässyt syntymään, jota sitäkin joissain Kontioissa on koettu. Ko-

Rallipaikalta avautuivat näinkin kauniit näkymät, vain joki erotti meidät Norjasta.

Angelin rajavartioston komea päärakennus Kontioleirinnän naapurina. "Pappa" Teitto on juuri palannut kalaretkeltä ja näyttää päivän ainoaa saalista.

"MEITÄ ON MONEKSI", sanoi toimittajille Suomen ainoan BFG-pyörän omistaja. Tätä 1300cc Citroën moottorilla varustettua pyörää rajoitetusti valmistetaan, sitä jonotetaan ja sitä pidetään eliittipyöränä ja "harvain onnena". Jawa-sukupolven motoristina pyörän omistaja Kontiossa edusti vanhaa polvea. Hän on lehtimieskirjailija ja kirjoittanut mm. nuorisokirjan "Säteilevän pyramidin planeetta". Hän oli kiertomatalla Lapissa tarkistamassa vihjeitä kummitustaloista, joita paikalliselle sanomalehdelle oli lähetetty. Ainakin yksi kummitustalo sai jo luonnollisen selityksen: "nyyhkyttävät" olennot olivat yölepakoita, joita Lapissa ei ole juuri lainkaan. Mukanaan hänellä oli valokuvaajana 15 v Lapin poika, joka koki ensi Kontiorallinsa.

Toimitus pyytää kirjailijaa ottamaan yhteyden, kun sattui niin, että muistilehtiöstä oli irtautunut lehti, jossa oli nimi ja osoite. Olisi mukava saada lehtemme hänen ja "adjuvantin", kuten hän valokuvaajaa nimitti, kokemukset ja kommentit Kontiorallista. Ja joku muistelma Jawa-kaudeltakin olisi tervetullut, aina parempi jos vanhan kuvan kera.

van kuivuuden vuoksi tulenpitopaikat olivat rajoitetut vähiin, ja tällä kertaa siihen mukinoimatta suostuttiin. Seläistä "sotaa" mikä luvattomista nuotioista monissa Kontioissa leiriintyjien

ja järjestysmiesten välillä on käyty, ei nyt ilmennyt. Motoristien oma turvallisuudentaju auttoi ymmärtämään tilanteen seudulla, jossa sadetta ei oltu saatu viikkokausiin. Kun sää oli melkoisen

lämmintä, ei tarkenemisen vuoksiakaan nuotioroihuja kaivattu.

Päätoimittaja kun on kokenut kaikki Kontiot ja aputoimittajakin oli mukana kymmenettä kertaa, kierroksilla vaittoa sekä yhdenmukaisuutta että erilaisuutta eri kokoontumisien välillä. Angelin kontiota varmasti voisi luonnehtia viime vuosien rauhallisimmaksi. Perjantaiyökin otettiin yllättävän rauhallisesti. Kenties pitkä matka toisaalta oli jättänyt pois "rymsakkia" ja saapuneiden osalta vaikutti ajorasitus, voimia oli kulunut matkalla tavallista enemmän. Perille tulo oli saavutus, paikka "epätavallista" Suomen äärikolkkaa, sekin antoi oman leimansa yhdessä-

oloon. Suorastaan ihmeelliseltä tuntui, että "musikaalisia pisteitä" aina-soi nauhoineen oli Angelissa minimaalisen vähän. Vain harvat tarvitsivat tämän napanuoran nykysivistykseen. Mittasuhteistaan huolimatta Angelin Kontiossa syntyi samantapaista motoristien veljeystunnelmaa kuin "intiimeissä" Pystymettässä ja Talvirallissa. Massapahtuman ja markkinoiden tunnelmaa oli vähemmän. Yksi perusrauhhoittaja ilmeisesti oli etäisyys "maalikylille". Jannoisinkaan ei tehnyt kauppamatkaa Inarin kaljatiskille, siitä riittävän pitkä ja rasittava soratie piti huolen. Tämä kaljarallihan on ollut havaittavissa muutamissa edellisissä Kontioissa.

Kaupankäynnin välillä on aikaa antautua keskusteluunkin.

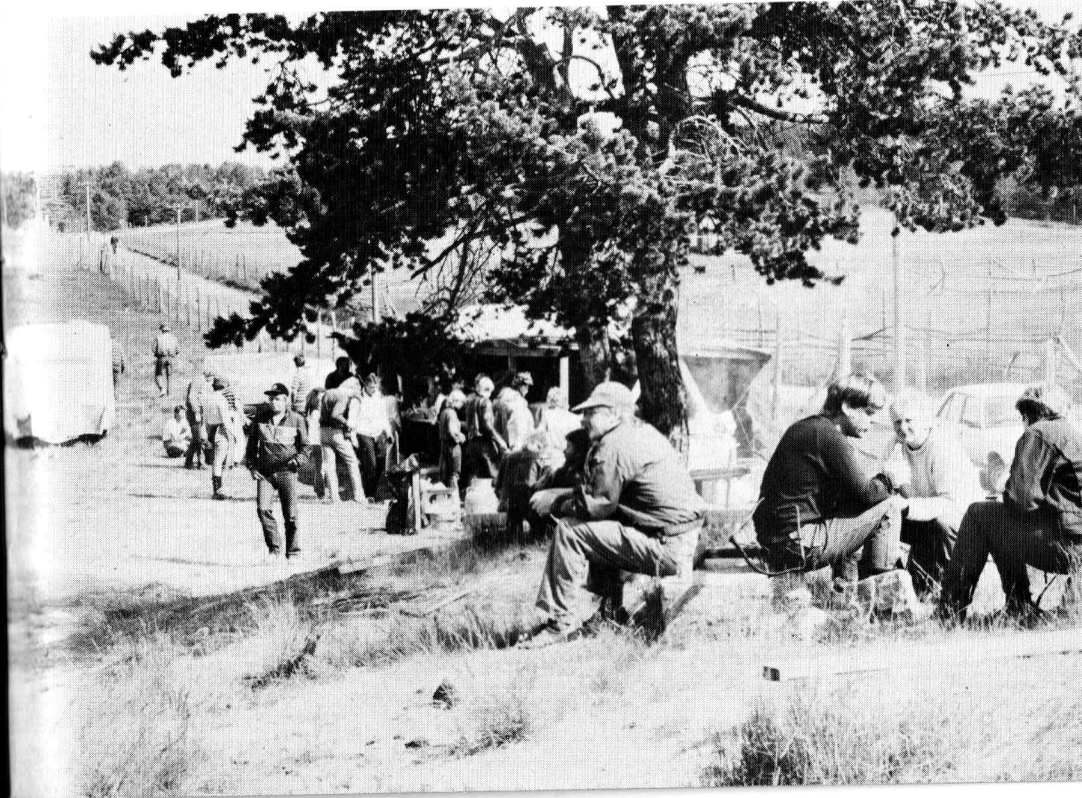

Angeliin oli saapunut yllättävän paljon motoristien vanhaa perusjoukkoa, jonka ajot perhesuhteiden ja työn vuoksi viime vuosina ovat jääneet vähille. Jotkut heistä tulivat vaimon kanssa, jotkut jälkipolvea mukana, joillekin vaimo oli antanut "loman". Toimittajien mieltä lämmitti se vanhan toveruuden henki ja riemu, millä nämä kävijät Kontion kokivat ja siihen joka solulaan osallistuivat. Syntyi lukuisia vahvoja ja kiintoisia juttutilanteita, joissa luodattiin muitakin elämän ulottuvuuksia kuin moottoripyörää.

1000:n motoristin vesihuolto tarvitsi voimakkaita pumppuja, jotta korkean jokitorman vastus voitettiin. Leirikentän vesihuolto oli Angelin rajavartiostolta, keittiön Inarin VPK:lta.

Yllättävän runsas oli myös nuorten motoristien ja ensikertalaisten osuus. Saattoi selvästi vaistota, että kaukainen korpi-Kontio oli heille vahva elämys ja vahvisti matkapyöräilijän perustaa heissä. Tässäkin mielessä kerhomme teki palveluksen antamalla nyt mahdollisuuden kokea Suomen ja Lapin ääri-aitaa. Monelle se samalla antoi mahdollisuuden samalla reissulla nähdä Jäämeri ja kokea Norjan Lapin tunturit.

Angelin leiriintymiseen varmaan vaikutti myös rajavartioston naapuruus

ja Norjankin raja rauhoittavasti. Ruokailupaikan ja kioskin sijoitus leirinnän ulkopuolelle aiheutti lisäaskeleita, mutta samalla siirsi nämä toiminnot pois majoitusalueelta ja näin rauhoitti sitä. Inarin VPK:n naisten vanhalla rutiinilla ja iloisella palvelumielellä hoitama ruokapalvelu sai kiitosta. Kun monilla tulojoilla oli paljonkin omia eväitä, se saattoi vähentää valmiin ruuan ostoja, mutta toisaalta mukavuudenhalu voitti. Isäntäperheen pitämästä kioskista sai yhtä ja toista hyvää ja etenkin makkar- ja jäätelökauppa kävi.

Telttasaunat

Angelin Kontion uutuuksia oli kaksi telttasaunaa. Idea syntyi pirkanmaalaisen Kontio-rallikokouksessa helmikuussa ja syntysanat idealle taisi lausua kerhoisi. Omat vaiheensa koki tämänkin idean toteutus. Teltat vuokrattiin Jokioisten moottoripyöräilijöiltä, kiukaat ostettiin kerhon laskuun ja riittävän pitkät savupiiput teki monitoiminen putkimies Pekka Salmi – nuorisovuoden motoristinakin lehdesämme esitelty. Penkkiainekset hommasi Angelin isäntä ja pirkanmaalaisen kiirei-

Telttasauna oli uudenlainen mukava kokemus.

senä talkoona penkit valmistettiin. Toimittajilla oli kunnia osallistua telttasaunojen avaustestaukseen siilinjärveläisen (tai entisen sellaisen) toveruuskolmikolmikon kanssa. Oli todella yllättävän hyvä kokemus: löyly oli hyvää ja hikeä irroittavaa, happea riitti ja kylmä joki antoi loppusäväyksen. Saunamajuri Jari Koivula sai sitten monta innostunutta saunojaa, joskin joukossa oli sellaisia, joille kelpasi ahdas ja ylikuormitettu varsinainen sauna. Uuden kokemuksen ei kaikissa suomalaisissa ole uteliaisuutta.

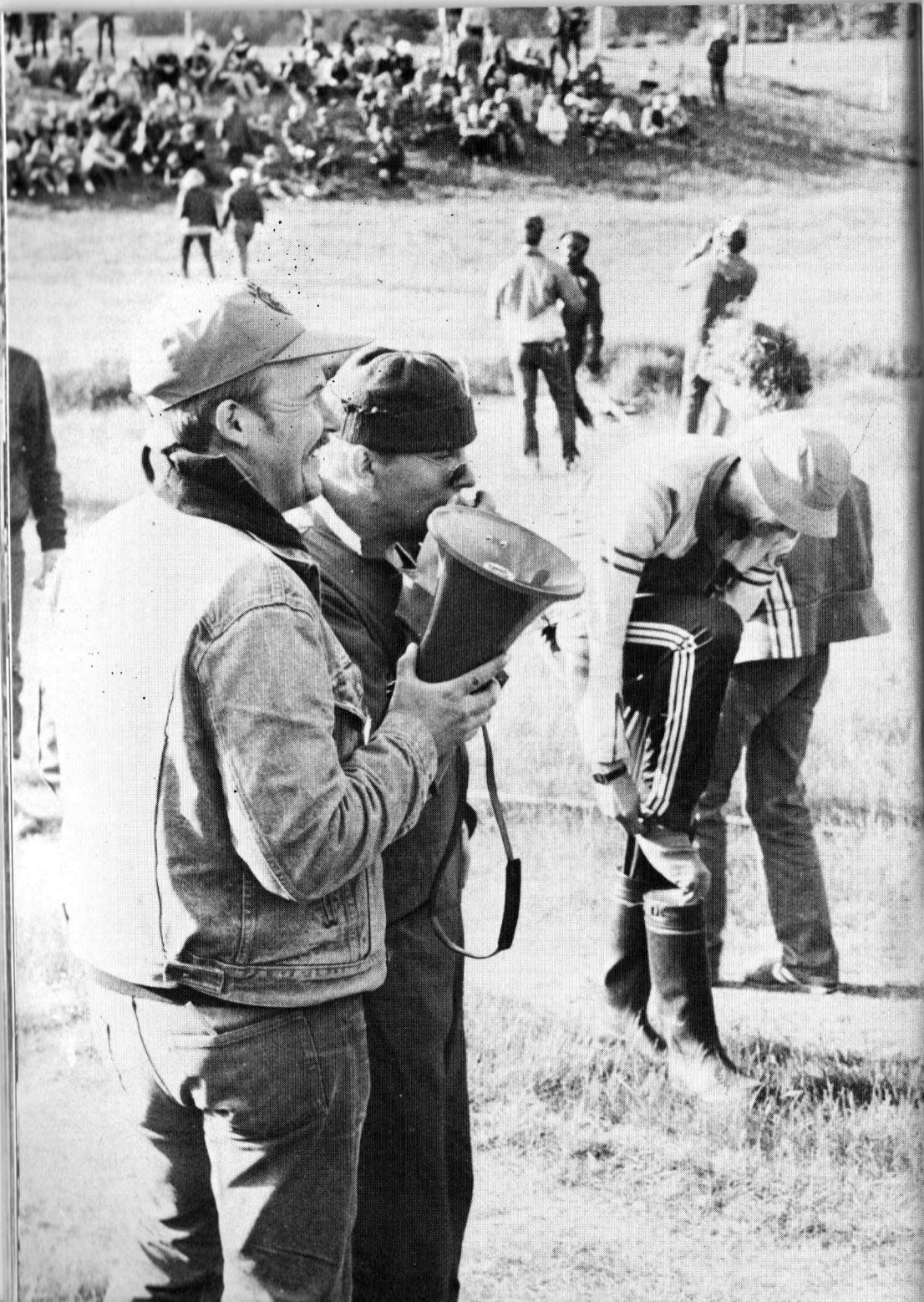
Joka tapauksessa pari telttasaunaa ratkaisevasti helpotti leirinnän saunomistarvetta. Voipa olla niin, että telttasaunoista tulee osa Kontioperinnettä

niilläkin kokoontumispaikoilla, joissa on saunat lämpimine suihkuineen. Telttasaunoilla ei ollut uimapukupakkoa, eikä se aiheuttanut minkäänlaista hämminkiä saunojille eikä ohikulkijoille. Motoristit ovat tervettä ja luonnollista porukkaa.

Yhdessä suhteessa alkanutta telttasaunaperinnettä pitää kehittää: oma-toimisuutta niin vesihuollossa kuin puiden lisäämisessä kiuasuuniin.

Lyhyesti virsin kaunis

Näin voisi sanoa lauantai-illan palkintojenjaosta ja ohjelmatuokiosta. Jo talvisessa kokouksessa pirkanmaalaiset päättivät, että kun korpi-Kontiota vie-

tetään, ulkopuolista ohjelmaa ei sinne jo säästäväisyysyistä kustanneta, ja muutenkin ohjelma järjestetään karun lyhyesti. Niin sitten vietettiin jokitörmänteellä eräs viime vuosien lyhyimmistä ohjelmatilaisuuksista. Kari Hanskin, puheenjohtajan ja Inarin matkailulautakunnan puheenjohtajan Martti Rovon puheet olivat lyhimmät mahdolliset, mutta perusasian ne sisälsivät. Matkailulautakunnan edustajakin vain toivotti tervetuloa ”maailman pohjoisimpaan” mp-ralliin, viihtykää ja ottaa kostuketta! Pienen tauon jälkeen osoitti rajajokea, että tuolta raikkaasta joesta.

Viskarin Jukan ja Siitaman Eeron huolena oli koota hiukan musikaalista ohjelmaa. Jukka lauleli pari säettä

”Motoristilaulustaan” ja pikku köörin tukemana esitti ”Motoristin naimalaulun”, vapaasti muunneltuaan sen karjalaisesta kansanlaulelmasta. Eero kokosi leirinnästä joukon lauluhaluisia ja -kykyisiä tueksi. Harjoituksissa ilmeni, että eräs ohjelman suunniteltu ”iltamalaulu” oli liian vaikea. Kuoppalan Pekan ehdotuksesta se vaihdettiin motoristien toveruuslauluun, tähän englantilaiseen ja kautta maailman tunnettuun. Tämä olikin onnistunut vaihdos ja ilmeisesti vahvasti yhdessäolotunnelmaa, kun suuri joukko penkereen tuhannen hengen motoristeista yhtyi kolmanteen säikeistöön kädet kaverien olkapäillä.

Unohtaa ei sovi sitä ex-tempore show-ohjelmaa, jonka paikalle eksynyt pihaporo ja sitä ”pyydystävä” helsinki-

**Paikalla koottu lauluryhmä esitti laulel-
mia, jotka myös yleisradio tallioi.**

läinen motoristi kaikkien iloksi järjesti. Jostain katsomosta kiiri mahtava karjaisu: kaikki poikamiehet poronpyyntiin! Toimittajille jäi hiukan epäselväksi pyynnin tarkoitus. Poro oli uros, ehkä pyynnin tavoitteena oli sarvet ja nyt niin maineeseen noussut sarvijauhe potenssilääkeänä.

Kontio-karhujen jaossa on se perinne, että järjestäjät saavat jakaa ne sopivaksi katsomallaan tavalla. Tänä vuonna korostettiin nuorisovuotta ja alle 18 v. satapiikkisillä tulleista 3 sai karhun. Ulkolaisen pisinmatkaisimmankin karhu meni ehkä nuorimmalle heidän jou-

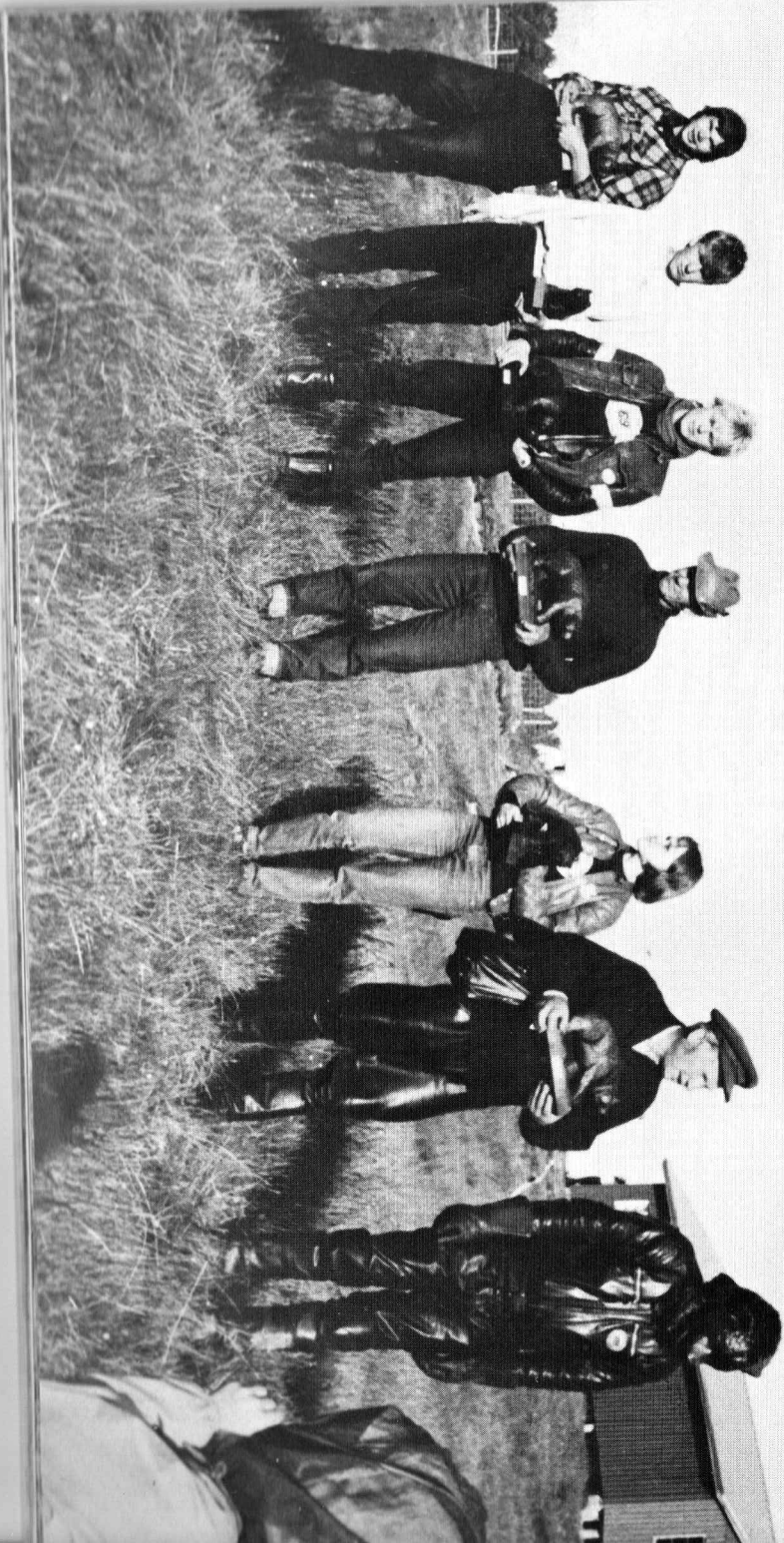
kostaan. Kerhomme kantajoukkoa oleva "Pappa" Teitto sai ansaitusti "vanhan" karhun. Mukana saattoi olla joku vanhempikin, mutta ei ilmoittautunut tätä palkintoa varten. Aputoimittajalle suureksi yllätykseksi annettiin kunnia-karhu, olisikohan se tullut 10 vuoden Kontio-raportoinnista.

Lyhydestään ja niukkuudestaan huolimatta lauontain iltohojelma oli hyvin mukanaelettö osa Kontio-viikonloppua. Paikkakin oli luonnon muovaa- ma amfiteatteri, jossa oli Lapin avaruuden ja tilan tuntua.

Loppua kohti.

Ohjelman jälkeen lauontain leiriohjelma pääsee vauhtiinsa. Etenkin vii-

Suosittu motoristi laulaja Jukka Viskari otti yleisönsä.

**Konttiakarhut on ojennettu, karhujen nou-
tajat karhun kanssa yhteisessä kuvassa.**

meksi tulleilla se korostuu samantapai-
sena kuin perjantai-ilta silloin tulleilla.
Tunnetusti lauantaiyö on hiljaisempi ja
nyt se oli sitä entistä selvemmin, saa-
puihan valtaosa osallistujista jo perjan-
taina. Melkoinen osa joukkoa vetäytyy
telttoihin keräämään voimia kotimat-
kalle. Tai useimmille tänä vuonna jatko
taisi olla lomamatka Norjan kautta
koti-Suomeen. (Jälkeenpäin kuului
viestejä, että norjalaiset ovat lujasti
hinnoittaneet turistikautensa ja etenkin
Nord Kapin lautalla otettiin rahaa sää-
limättömästi. Arvelevat kai, että turisti
maksaa mitä tahansa nähdäkseen Eu-

roopan pohjoisimman kalliokärjen).
Kenties parisensataa perjantaina tul-
leista irtautui jatkoon jo lauantaina.
Heille sopivasti riitti vuorokausi Kon-
tiota ja toiselle vuorokaudelle saatiin jo
muita matkamotoristin elämyksiä.

Angelin-Karigasniemen tien kunnos-
ta oli vahvasti vaihtelevia mielipiteitä.
Toiset pitivät sitä ihan siedettävänä,
toiset pelkäsivät sen pehmeitä hiekka-
kohtia. Mutta moni sittenkin meni sen
kautta ennen kuin kiersi taaksepäin
Inariin.

Meillä toimittajillakin alkoi univelka
painaa lauantaiyönä. Vastoin Salomon-
nin sanomaa korva alkoi täyhtyä kuule-

**Männikössä komeili tyylikäs vanha Nor-
tonkin, ja kiitokset omistajalle mukavasta
juttutuokiosta.**

misesta ja silmä näkemisestä. Päätöimittajalle tämä Kontiomatka lehden toimittajana oli viimeinen ja ei ole varmuutta, jaksako ja voiko aputoimittajakaan jatkaa. Irtauduimme sunnuntain aamupuolella, joskin vielä etsimme ja kuvasimme aiheita kotimatkallakin.

Kommentteja ja kritiikkiä.

Missään viime vuosien Kontiossa ei ole toimittajien korviin kantautunut niin vähän kritiikkiä paikasta ja olosuhteista kuin Angelissa. Angeliin ajaneet olivat hämmästyttävän tyytyväisiä, mistä kaikista syistä sitä on vaikea analysoida. "Helppoja" Kontioita on usein tietyn pettymyksen sävyin arvosteltu. Nyt oli haaste ja siihen vastattiin. Ruokahuolto ja isot annokset ja kohtuuhin-

nat saivat kiitosta. Tiestäkin tuli vähemmän valituksia kuin olisi uskonut. Kävi kai samalla tapaa kuin Tulppiossa: kun perille oli päästy, harmit unohdettiin. Angelin rajavartioston ensiapuvalmius ei vaatinut suorituksia. Jopa helikopterin käyttöön oli varauduttu. Onkohan 1000:lla motoristilla niin paljon taitoa, vai onko heidän "hulluudellaan" suojelusenkelit?

Angelin Kontio on kirjattu kerhomme historiaan. Monien motoristien Kontio-ketju on saanut uuden vuosilaitan. Toivottavasti mahdollisimman monen osallistujamotoristin sisimmässä säilyy muistoja ja kokemushetkiä Angelin Kontiosta ja matkalta sinne. Rahallisesti köyhemmänä mutta muistoissa rikkaampana. Aittoa matkamotoristimia.
Eero

Kontioralli 1985 palkinnot

Carl Öhmanin tekemät karhuveistokset jaettiin tällä kertaa tavalla, jossa korostui nuorisovuosi. Pisimmän matkan palkinnot annettiin alle 18-vuotiaille, jotka ajoivat Kontioon pitkän matkan pikkupyörillä.

Nuorten motoristien Kontio-veistokset saivat:

Sanna Lantta, Kuusankoski
Sami Parikka, Vantaa
Harri Koskinen, Somero.

Pisimmän matkan ulkolaisen osanottajan palkinto:

Gunther Höbing, Raestefeld, BRD.
Vanhimman osanottajan palkinto:
"Pappa" Raimo Teitto, Kääpäälä.

Tunnustuspalkinto pitkäaikaisesta toimittajan ym. kerhoyöstä:

Eero Mikkola, Siitama.

Erikoismaininta 1300 km ajosta
vm/28 Harley Davidsonilla:

Jarmo Koski, Vantaa.

Vielä puhallus alcometriin ja kotimatka voi alkaa, "Hyvän kotimatkan toivotuksien".

Ulkolaisia Kontiossa

Lähes puolensataa ulkolaista, valtaosaltaan saksalaisia, ajoi Kontioon. Kaukainen kohde, mahdollisuus käydä Euroopan ”katolla” ja tietoa Motorradissa antoi monille sytykettä matkaan. Radiolähetyksen mukaan Kontioon oli tavoittamassa italialaisiakin, mutta heitä ei Angelissa näkynyt. Liekö ylettömän pitkä matka ja jotkut vaikeudet heitä estäneet.

Kontrollissa toimittaja tapasi odottelussa müncheniläisen Erich Hufnagelin. Tämä elinkautinen ja kokenut motoristi on kiertänyt paljon Eurooppaa ja Etelä-Suomi on entisestään tuttu. Ensi kertaa matka ulottui nyt Lappiin. Erich on puhtaanapitolaitoksen palveluksessa ja ajaa kaikissa olosuhteissa työmatkatkin moottoripyörällä. Angelissa kun lisää juteltiin, hän ei pi-

tänyt mitenkään vaikeana Angelin sotatietä, eikä edes Angeli-Karigasniemi tietä jonka hän ajoi edestakaisin. Pitkän ajohistoriansa aikana Erichille ei ole sattunut yhtään onnettomuutta. Sensijaan onnettomuus oli uhkana oluen kanssa, kuulun olutkaupungin kasvatteja kun on. Kolme vuotta sitten piti tehdä selvä pesäero mieliuomaan. Ensi vuosi oli vaikeaa katsella kun toiset joivat, mutta Kontiorallissa muiden kaljapurkkien kallistelu ei hermostuttanut yhtään. Erich nautti täysin siemauksin käynnistään Lapissa ja sen rauhallisessa mp-rallissa.

Viihtyvyyttä ja kokemusten erikoisuutta korostivat myös saksalaiset insinöörimotoristit Jürgen Rewes Amersbeckistä ja Werner Konrad Münchenistä. Heillekin Lapinmatka oli ensimmäinen. Heilläkään ei ollut mitään moitittavaa, ei Inari-Angeli eikä Angeli-Karigasniemi teistä, olivat selviytyneet niistä hyvin.

Pisimmän matkan karhupatsaan saanut motoristinuorukainen Gunther Höbing Raestefeldistä odotteli hartaasti australialaista tyttöystävänsä Angeeliin. Tyttöä ei näkynyt eikä kuulunut. Saattoi olla, että treffejä tehdessään poika ei aavistanut miten kaukana Angeli on ja miten vaikea ajoneuvottoman tyttöturistin on sinne päästä. Mutta saihan Gunther lohdukseksi karhuveistoksen.

Saksalaiset insinööri-motoristit Jürgen Rewes ja Verner Konrad kokivat Lapin korpi-Kontion suurena elämyksenä.

MOTORISTIN NAIMALAULU

*Mukaelma karjalaisesta kansanlaulelmasta
Jukka Viskari. Esitetty Kontiorallissa Angelissa.*

*Jos mie saisin jouten olla, jos mie saisin jouten olla,
hei jos mie saisin jouten olla kesäkauen
kesäkauen voita syyä, kesäkauen voita syyä, hei kesäkauen
voita syyä, sitten miusta
sitten miusta mies tulisi, sitten miusta mies tulisi,
hei sitten miusta mies tulisi sitt mie Hontan
sitt mie Hontan osteleisin, sitt mie Hontan osteleisin
hei sitt mie Hontan osteleisin, sitt mie naimaan
sitt mie naimahan menisin, sitt mie naimahan menisin,
hei sitt mie naimahan menisin Revon Kaisan
Revon Kaisan tyttäristä, Revon Kaisan tyttäristä,
Anni miulle annettaisiin, Anni miulle annettaisiin,
hei Anni miulle annettaisiin, syltä pitkä
syltä pitkä, toista paksu, syltä pitkä toista paksu,
hei syltä pitkä toista paksu eipä jaksa
eipä jaksa Honta viijä, eipä jaksa Honta viijä
eipä jaksa Honta viijä, runko poikki
runko poikki, kumi puhki, runko poikki, kumi puhki,
hei runko poikki kumi puhki, tuli piste
tuli piste laulun päähän, tuli piste laulun päähän,
hei tuli piste laulun päähän, – nyt se loppu!
Vapaa esitysoikeus rennoissa motoristi-illoissa.*

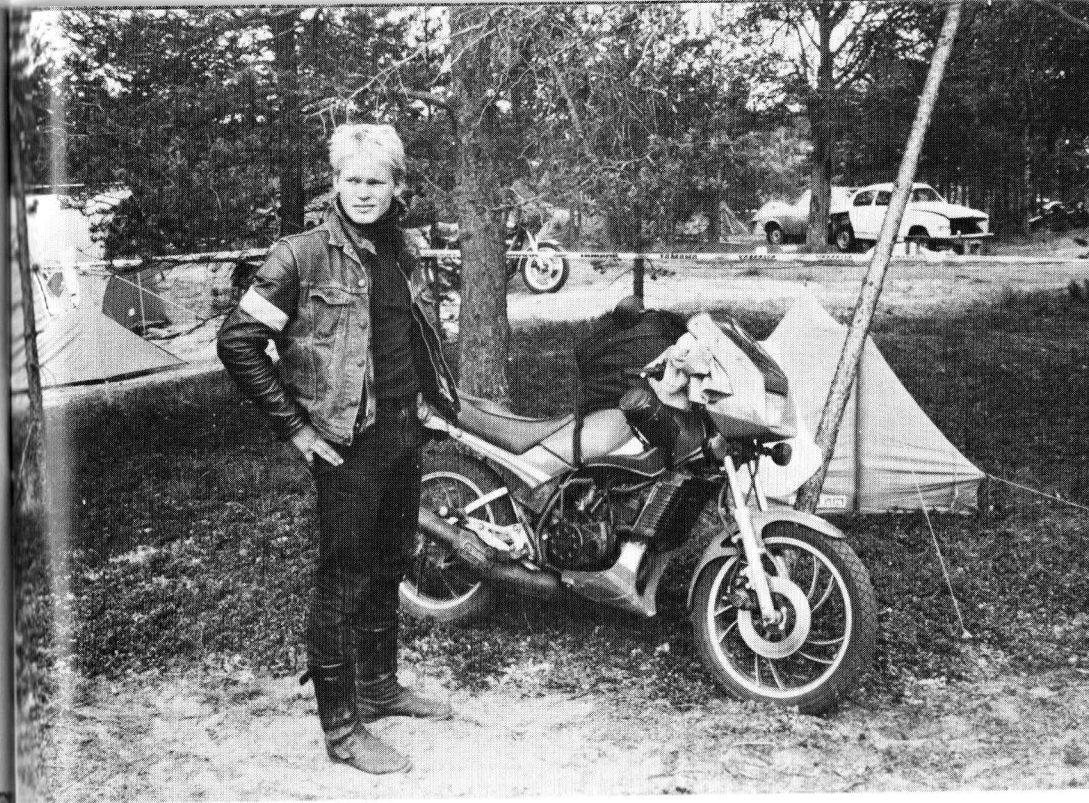
Nuorisovuoden motoristeja

Reino Pulju 19 v. Ranua Suzuki G 8 450

Pojan ensimmäinen Kontioralli. Oli kuullut paljon Kontioralleista ja oli itsellä tiettyjä ennako-odotuksia, jotka Angelin Kontio hyvin täytti. Rovaniemen ammattikoulussa ajoneuvoasentajaksi opiskelevalla Reinolla ei ole kesätöitä, ja se tietysti rajoittaa suuresti ajoja. Pääsy ja lähtö Kontioralliinkin

ratkesi vasta perjantai-aamuna. On perheen ainoa motoristi. Unelmana tietysti on joskus saada isompi matkapyörä, sillä matkamotorismin on niin vahva fiilis, että sitä pitää jatkaa.

Nuorisovuoden motoristi: Reino Pulju Ranualta.

Nuorisovuoden motoristi Sami Parikka Vantaalta sai myös Kontiokarhun kotiin vietäväksi.

Sami Parikka 17 v. Vantaa Yamaha Rd 125

Ajomatkaa kertyi 1385 km. Joutui lähtemään yksin, koska muut piikkikaverit eivät uskaltaneet moiseen matkaan. Sami sanoi nauttineensa matkasta koko ajan. Kontioralli Angelissa on niin hyvä ja vahva kokemus, että tästä lähtien ainakin on "myyty" matkamotorismille. Tätä tietysti vahvistaa myös pisimmän matkan ansiosta saatu Kontiokarhuveistos.

Sami on työssä isän yrityksessä, mutta edessä on ammattikoulutusta. Pyörä "kasvaa" todennäköisesti syksyllä 750-kuutioiseksi.

Nuoret suvaitsevampia liikenteessä

Vaikka nuoret on todettu liikenteen riskiryhmäksi, he eivät itse usko olevansa vaaraksi muulle liikenteelle eivätkä usko käyttäytyvänsä tavalla, joka johtaa muita ryhmiä todennäköisemmin liikenneonnettomuuteen. Tämä käy selville Sirpa Rajalinin ja Jukka Forslundin Liikenneturvan tutkimus-sarjassa ilmestyneestä tutkimuksesta Nuori liikenteessä, osa II. Tutkimus on tehty kansainvälisen nuorisovuoden merkeissä ja siinä käsitellään nuorten maailmankatsomusta, asenteita ja liikenneturvallisuutta.

Tutkimuksen kyselykaavakkeita lähetettiin kaikkiaan tuhannelle nuorelle, jotka valittiin Helsingistä, Hämeenlinnasta, Laitilasta, Valkealasta ja Viitasaarelta ja n. 800 nuorisotyöntekijälle eri puolille Suomea.

Terveys on nuorille tärkeä asia, selvisi tutkimuksesta. Liikenne on urheilun jälkeen poikien toiseksi mieluisin harrastus. Suurimmiksi ongelmiksi ympäristössä ja maailmassa nuoret kokevat sodat, saasteet ja työttömyyden.

Suurin osa nuorista (66 %) katsoi olevansa aivan tavallisia nuoria, jotka eivät samasta itseään mihinkään ryhmittymään. Poliitikka ja yhteiskunnallisuus tuntuvat heistä vierailta, sillä tutkimuksen nuorista 67 % oli vailla poliittista kantaa.

Tytöistä 80 % katsoi kuuluvansa jalankulkijoihin tai polkupyöräilijöihin. Pojista sen sijaan 43 % katsoi kuuluvansa ensisijaisesti henkilöautoilijoiden ryhmään ja vasta toisella sijalla (39 %) oli jalankulku ja pyöräily. Onnettomuuksissa kuljettajana tai matkustajana oli ollut mukana 34 % ja jalankulki-

jana tai pyöräilijänä 11 %. Viidesosa tutkituista oli ollut liikenneonnettomuudessa toistuvasti (2-3 kertaa).

Liikenneasenteissaan nuoret osoittautuivat hienoisesti suvaitsemattomiksi muita tienkäyttäjiä kohtaan. Nuorista suurempi osa kuin vertailuryhmänä olleista nuorisotyöntekijöistä uskoi esimerkiksi, että "Vanhemmat autoilijat ovat sääntöjen orjia". Noin 25 % nuorista hyväksyi väittämän, että "Mummot on pahin este liikenteen sujumiselle". Poikien oma käsitys ajotaidostaan oli, että "Pojat ovat parempia ajajia kuin tytöt". Tytöistä 58 % oli päinvastaista mieltä. Pojat olivat tyttöjä useammin myös sitä mieltä, että "Hitailla pikkuautoilla ajavat ovat syynä vaaratilanteisiin liikenteessä". Tytöt puolestaan tunsivat poikia useammin syyllisyyttä auton alle jääneen jalankulkijan vuoksi, vaikka jalankulkija osoittautuisikin syylliseksi.

Kouluihin ja kursseihin liikennevalmiuksien luojana nuoret eivät isommin luota, vaan ovat sitä mieltä, että "parhaiten oppii itse liikenteessä". Tämä käsitys oli eritoten nuorilla henkilö- ja ammattiautoilijoilla. Liikennejärjestelmästä kysyttäessä nuoret korostivat yksilön vapautta päättää omasta liikkumistavastaan. Reilu kolmannes uskoi, että ihminen tarvitsee elämässään oman auton. Varsinkin pojat olivat tätä mieltä.

Nuoret suhtautuivat vertailuryhmää hyväksyvämmiin onnettomuuksiin, vaikkakin 75 % nuorista oli sitä mieltä, että 600 kuollutta vuosittain on liikaa liikenteen hinnaksi. Liikenneonnettomuuksien uskottiin olevan kuitenkin

suurempi ongelma muissa maissa kuin Suomessa. Liikennettä pahempia yhteiskunnallisia ja terveydellisiä ongelmia nähtiin yleisesti. Pojat eivät pidä liikenteen haittoja läheskään niin ongelmallisina kuin tytöt.

Ehdottoman sääntöjen noudattamisen nuoret eivät uskoneet takaavan liikenteen turvallisuutta. Nuoret suhtautuivat rattijuoppoihin tuomitsevasti. Yli 60 % haluaisi peruuttaa rattijuopoilta ajokortin loppuiksi. Näin ajattelivat erityisesti jalankulkijat ja pyöräilijät sekä tytöt. Nuorista 40 % uskoi, että poikien hurjastelun syynä ovat ty-

töt. Näin uskoivat varsinkin nuoret, joilla ei ollut ajokorttia.

Liikennekasvatuksessa nuoret korostivat ajoharjoittelun merkitystä tarkoitukseen varatuilla alueilla.

Nuorisotyöntekijöistä vain harvat ilmoittivat tekevänsä liikennekasvatustyötä, vaikka valtaosa heistä suhtautui siihen myönteisesti. Monet olisivat valmiita lisäämään liikenneopetuksen osuutta työssään, mutta näkevät sille edellytyksenä lisäkoulutuksen ja valmiit opetuspaketit. Nykyisin saatavilla olevaa liikennekasvatusmateriaalia vain 23 % nuorisotyöntekijöistä piti sopivana.

Kirjelähetys
Posti-
maksu
1,50

Moottoripyöräkerho 69 r.y.

Hanna Kinnunen
Koudantie 15 B
00760 HELSINKI

Nuoren opas "Lähde matkalle" on ilmestynyt

Nuorisomatkaopas "Lähde matkalle" on ilmestynyt. Julkaisu auttaa suunnittelua, antaa ehdotuksia matkan sisältöön ja kertoo neuvoja mahdollisten ongelmien ratkaisuun. Varoituksen sanat eivät suinkaan ole tarkoitettu pelotukseksi. Ne pyrkivät muistuttamaan, kuinka oivaa matkaseuraa saa "terveestä talonpoikaisjärjestä." "Lähde matkalle" -oppaan on julkais-

sut Suomen Retkeilymajajärjestö Kansallis-Osake-Pankin tukemana Suomen Retkeilymajajärjestön 50-vuotisjuhla-vuoden kunniaksi.

Idea oppaan välttämättömyydestä on syntynyt kansainvälistä retkeilymajakorttia hakeneiden kyselyistä. SRM on halunnut saada yksiin kansiin tietoja, joita nuori mietti kaukokaipuun kai-vertaessa hänen ajatuksiaan.

Opas on ilmainen ja sen voi noutaa retkeilymajoilta, SRM:n toimistosta, Nuorisomatkailutoimisto Travelan palvelupisteistä sekä KOP:n konttoreista.

ILMOITUS OSOITTEENMUUTOKSESTA

Jäsennumero: _____

Nimi: _____

Vanha osoite: _____

Uusi osoite: _____

Muita tietoja ja ilmoituksia kerholle:

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.

Moottoripyöräkerho 69 ry:n vuosikokous 13-15.09.-85

Esityslista

1. Kokouksen avaus.
2. Kokouksen järjestäytyminen.
 - puheenjohtajan vaali
 - sihteerin vaali
 - pöytäkirjantarkistajien vaali
 - ääntenlaskijain vaali.
3. Kokouksen päätösvaltaisuuden toteaminen.
4. Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen.
5. Toimintakertomus 1984-85.
6. Esitetään tilit ja tilintarkastajien lausunto sekä päätetään tilien hyväksymisestä sekä vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille.
7. Toimintasuunnitelma ja talousarvio.
8. Päätetään jäsenmaksun suuruudesta.
9. Toimihenkilöiden valinta.
10. Muut käsiteltävät asiat.
11. Kokouksen päätös.